

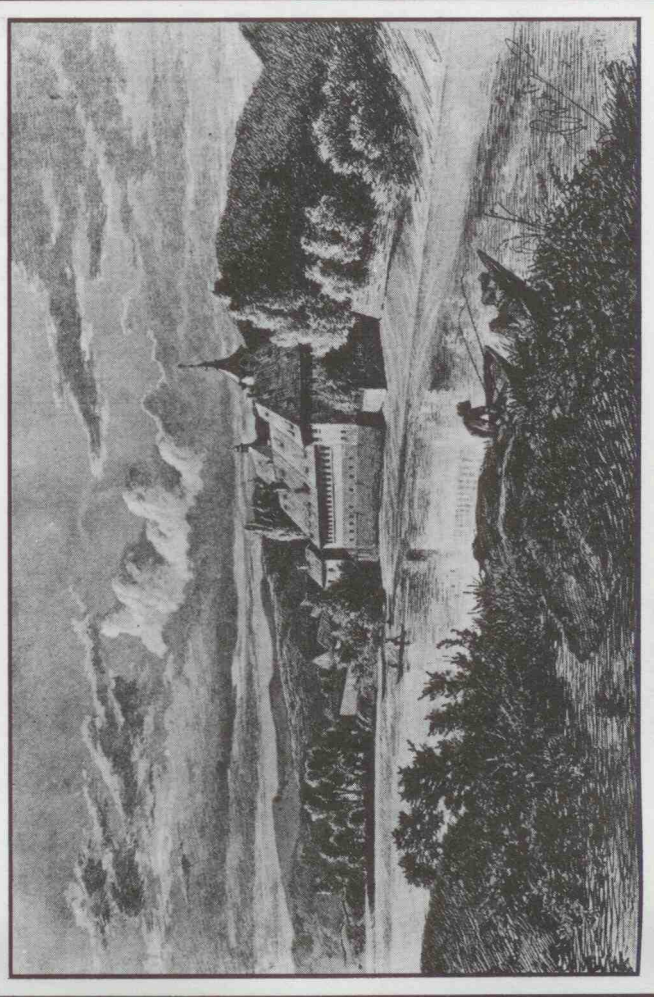
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

• 1. 96 •

ROČNÍK XII

Kulkačko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- zprostředkování obchodů s cennými papíry
- poskytování bankovních informací
- dokumentární akreditivy a jiné služby

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice
Palackého 541
Dobřichovice
Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83
Fax 991 10 41

LEDNOVÉ ZASTAVENÍ

Mnozí se nemoudře domnívají, že nejdůležitějším prvkem politiky, kterou uplatňuje vládař při správě státu, anebo vysoce postavená osobnost při svém rozhodování, je přihlížení k zájmům stranických skupin: ve skutečnosti je tomu naopak: nejmoudřejší je zařizovat věci obecného zájmu, o kterých se lidé různých stran shodnou, anebo cítivě jednat s každou osobou zvlášť, s jednou po druhé. Tím neříkám, že by se stranické skupiny měly podceňovat. Když se lidé nízko postavení derou vzhůru, musí se semknout; avšak lidé vysoce postavení, kteří jsou sami o sobě dost mocní, měli by raději být nezaujatí a nestranní. I pro nové členy bývalé německé říše je důležitější přímknout se k druhým opatrně, aby jejich příslušnost k jedné skupině překážela druhé co nejméně. Nepočítám a slabé skupiny mohou být nerozborně svou semknutostí, je proto častým zjevem, že pro svou neúspěšnou důslednost přitahují víc lidí než skupiny kompromisní. Když jedna skupina zanikne, druhá se rozštěpí; (...) A tak často ti, co hráli druhohradou roli v jedné skupině, po rozštěpení hrají v jiné první; někdy se ovšem ukáže, že to jsou nulý a zmizí úplně.

Sir Francis Bacon (1597)

Náš citát je vybrán z eseje *O stranických skupinách*, čísla LI souboru *Eseje čili Rady občanské a mravní*, díla Francise Bacona (1561-1626), velkého anglického renesančního filosofa a státníka. Citujeme z českého překladu Aloise Bejblíka, vydaného v Praze r.1985 nakladatelstvím Odeon, ze s.162-163.

VŠE DOBRÉ V ROCE 1996 PŘEJE SVÝM ČTENÁŘŮM REDAKCE KUKÁTKA

AKTUALITY

V 5. čísle loňského ročníku jsme přinesli úvodní rozhovor s předsedou školské a kulturní komise o výběrovém řízení na projekty v oblasti místní kultury, tedy o experimentu s grantovým systémem financování. Vracíme se k tomuto tématu na konci roku, opět formou rozhovoru, který nám poskytl PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.

Kukátko: Když jsme se ve zmíněném minulém rozhovoru ptali, co si od grantového systému do budoucna slibujete, odpověděli jste: "Samozřejmě především to, že se osvědčí." Jak vidíte toto očekávání z odstupu osmi měsíců?

V. Czumalo: Jsem rád, že optimismus naší komise nebyl přehnaný. Hlavní očekávání se naplnilo: Experiment s grantovým systémem skutečně přinesl oživení dobřichovického kulturního života a rozšíření nabídky poznávacích a uměleckých aktivit pro děti. Bráno z jiného úhlu: Obec našla schůdnou metodu, jak kvalifikovaně rozdělit a velmi efektivně využít část prostředků z jedné položky obecního rozpočtu.

K.: Můžete rekapitulovat výsledky?

Cz.: Prakticky o všech podnicích, které grantový systém dovolil uskutečnit, Kukátko podrobně referovalo, tedy jen velmi stručně: Z 11 došlých projektů s celkovými finančními požadavky ve výši 81 558,- Kč komise doporučila a obecní rada schválila 9 (5 v plné výši požadovaných prostředků a další 4 s určitou redukcí). Připomínám, že k dispozici bylo celkem 50 000,- Kč z obecního rozpočtu. Realizace projektů předčila očekávání. Nechtěl bych, aby na sebe strhla pozornost jen naše komise, experiment by nebyl možný bez vsřícného pochopení obecní rady a nedopadl by tak dobře bez péče obecního úřadu, především paní Marie Pulcové.

K.: Kterého z uskutečněných projektů si osobně ceníte nejvíce?

KUKÁTKO 1/96

[1]

Cz.: I když jste mi odpovížděl zjednodušili práve na osobní stanovisko, nemohu vybrat jediný projekt. Nejčerstvější dojem mám z výběru z bohaté dokumentace regionálního vlastivědného výzkumu družstev oddílu Bobří, který jsem měl možnost prohlížet a pročítat zhruba před dvěma týdny. Děti, které výzkum podnikly, jsou tu o další kus více doma. Navíc je z výsledku zjevně nejen imponujícího množství práce, ale také spousta radosti. Vracím se také stále k lemmu uměleckému táboru osvětové besedy a Společnosti Dobříchovice. Vždy, když poikám někoho z našich mladých táborových přátel, první otázka zní, zda přišli prázdniny zase pojedeme. Podobně ve mně také zůstává intenzivní dojem z trojice mimořádných podzimních koncertů. Kdybych zmínil ještě radost z podpory, které se dostalo souboru Ludus musicus, dostal bych se ale k vyjmenování všech projektů...

K.: Podzimní koncerty, pořádané Společností Dobříchovice, byly opravdu mimořádné. Není ale tento výsledek experimentu, tedy oživení koncertního života, poněkud jednostranný? Dostalo se jen na milovníky staré hudby...

Cz.: Nemohu tvrdit, že to není námítka oprávněná. Není to ale vůči grantovému systému námítka zcela čistá. Grantový systém samozřejmě umí jen to, co v kultuře může učinit ekonomický instrument. Neumí především zajistit v plné míře ucelenou dramaturgii kulturní nabídky. Je totiž sám závislý na nabídce projektů. Zcela konkrétně: Jedna z kategorií výběrového řízení byla určena pro "jednorázové kulturní a vzdělávací akce (koncerty, výstavy, divadelní představení, přednášky, zájezdy, odborné semináře, krátkodobé kursy a školení atp.)". Nelze grantovému systému vytkat, že se pro celou škálu možných kulturních podniků našel jediný potenciální pořadatel s nabídkou koncertů špičkových interpretů hudby středověku, renesance a baroka. Ve výběrovém řízení uspěl stejně, jako by uspěl s podobně dobře podloženým projektem ten, kdo by byl ochoten ujmout se děje tomu uspořádání rockového koncertu, festivalu dechových hudeb, zájezdového divadelního představení nebo výstavy koček. Grantový systém samozřejmě není instrument ryze pasivní, umožňuje do dramaturgie zasahovat určitou regulací a určitou stimulací budoucí nabídky. Vždy je ale odkázán na to, co alespoň v zárodku existuje. Opět konkrétně: Letos byly vypsaný čtyři základní kategorie, právě s úmyslem vzkřísit určité formy kulturního života obce. Podářilo se to jen u dětských prázdninových aktivit. Teoreticky by samozřejmě bylo možné vycházet z určité podrobnější dramaturgické představy a vypsat přesné kategorie typu oněch namátkově zvolených rockových koncertů či výstav koček. Nezdá se vám to ale absurdní?

K.: Pokud to formulujete taktó, pak ano. Určitá dramaturgie kulturní nabídky by tu ale přece měla existovat.

Cz.: Samozřejmě. Grantový systém jí napomáhá jen částečně v dvojím smyslu. Jednak už v tom zmíněném: Formulaci podmínek výběrového řízení a výběrem projektů obec vyjadřuje, co považuje pro svůj kulturní život za podstatně aktuálné i v dlouhodobější perspektivě. Vedle toho dovoluje společně reagovat na reálné potřeby: Každý předkladatel projektu nejen požaduje, ale také nabízí - vlastní finanční spoluúčast na realizaci projektu a množství organizační, propagační a konec konců i administrativní práce. Vyjadřuje tím, že projekt má své publikum, že je pro koho podstoupit určitá rizika. To je ale všechno.

K.: Není to málo?

Cz.: Zřejmě je na čase připomenout pár základních skutečností. Především: Od počátku byl grantový systém chápán jako doplňková forma financování místního kulturního života z obecní pokladny, jako prostředek, jak podpořit oblasti, které by se nemusely vejít do administrativně spravovaného institucionálního modelu. Stejně tak jsme jej navrhli jako možnost překlenout abnormální provisorní stav dobříchovické kultury. To je druhý základní fakt. Za jistě oprávněnými výtkami k šíři a struktuře nabídky kulturních pořadů v letošním roce je totiž nutno vidět realitu: To, co měla veřejnost k dispozici, bylo jen ono doplňkové. Nebylo ale co doplňovat, jen suplovat. Obec má vlastní profesionální kulturní zařízení, v jehož posláních je také zajištění ucelené dramaturgie kulturní nabídky. To, že Osvětová beseda v Dobříchovicích je dnes živočišným zařízením, provozujícím pouze několik kursů mimoškolního a

uměleckého vzdělávání, je důsledkem toho, jak s ní obec nakládala. Na počátku posledních deseti let dějiny osvětové besedy stojí velkorysý festival Dobříchovické kulturní léto, výstavy, koncerty, divadelní představení, literární večery, přednášky, bohaté spektrum kursů. Pak už jen vystřehování z prostor Pod vinicí, obnova a záty nucené opuštění statku čp.26, likvidace části léta budovaného inventáře, která postihla především divadelní a výstavní fondus, omezení pronájem. Nejprve nezbylo, než z činnosti vypustit větší podniky pro veřejnost, pak došlo i na většinu kursů. Spolupráce se Společností Dobříchovice, která v počátcích znamenala obohacení kulturní nabídky, se časem nuceně proměnila v cosi abnormálního: Občanské sdružení doplňuje profesionální kulturní zařízení. Přirozeně nedokonale. Nežijeme v tak velké obci a budete-li pátrat po zdrojích letošní koncertní dramaturgie, dojdete přes toto nepočtené občanské sdružení k jediné agilní osobnosti, která byla ochotna a schopna koncerty zprostředkovat a zorganizovat. Že se s dobříchovickými koncertními návštěvníky podělila právě o hudbu, již se zabývá? Co ještě chítě?

K.: Jak z toho?

Cz.: Neuvedl jsem poslední bod historie osvětové besedy, který by mohl znamenat obrát: Díky pochopení pana starosty a obecní rady se osvětová beseda stěhuje do budovy obecního úřadu. Umožní to znovu rozšířit lektorský sbor, tedy nabídku kursů, a uspokojit více zájemců. Letos nebyl zápis do kursů záměrně nijak propagován, přesto se záleka na všechny nedostalo. Problém naší osvětové besedy a celé místní kultury je vlastně jednoduchý. Nechybí poptávka, nechybí kvalitní profesionální potenciál, věřím, že pro návrat k bohatšímu kulturnímu životu by nechyběly ani prostředky. Chybí jediné: prostor. Jezdím poměrně hojně po republice a stále se přesvědčuji, jak jsou Dobříchovice v mnohém atypické. Ve srovnatelných obcích je častěji případem megalomanský ze socialismu zděděný kulturní dům, žijící srovnatelnou a občasnou schůzí a diskotékou, nebo úplný kolaps, způsobený ztrátou prostor či administrativní nebo ekonomickou likvidací kulturního zařízení. My jsme o prostory pro kulturu a společenský život přišli, osvětová beseda ale dokázala přežít všechny likvidační pokusy. A co je nejdůležitější, neztratili jsme publikum. Odpověď na vaši otázku je tedy jednoduchá: Vraťme osvětové besedě podmínky k profesionální práci. Vrať se s nimi jádro kulturního dění, promyšlená ucelená dramaturgie kulturní nabídky. Grantový systém pak nebude muset toto jádro suplovat, ale zůstane mu jen jeho vlastní úloha obohacovat kulturní dění a pomáhat realizaci ambicióznějších projektů.

K.: Grantový systém se tedy v prvním, experimentálním roce, plně osvědčil. Co v roce 1996?

Cz.: Měl by už pokrýt celý rok, požádali jsme také o přiměřeně vyšší částku z rozpočtu. Podmínky budou velmi obdobné letošním, chtěli bychom ale ověřit dvě kola předkládání projektů, tedy první kolo počátkem roku, určené pro celoroční projekty a projekty pro jaro a léto, a druhé kolo pro aktuální projekty na druhé pololetí. Návrh podmínek jsme připraveni předložit radě ve chvíli, kdy bude známa příslušná rozpočtová položka.

K.: Kolik projektů očekáváte?

Cz.: Některé záměry jsme už konsultovali, systém vešel v obecnou známost, nebude tedy snad přehnané ve srovnání s rokem 1995 očekávat počet bližší trojnásobku než mechanickému dvojnásobku.

K.: Děkujeme za rozhovor.

*

GRANTOVÝ SYSTÉM PRO ROK 1996

Obecní rada vypisuje výběrové řízení na projekty v oblasti rozvoje místní kultury, mimoškolního vzdělávání, zájmových a sportovních aktivit a aktivit, směřujících k poznání,

popularizaci a propagaci kulturněhistorických hodnot obce a regionu pro rok 1996. Vybrané projekty získají finanční podporu z rozpočtu obce (položka kultura) formou grantu.

Výběrové řízení je vypísáno v následujících kategoriích:

- a) pravidelné vzdělávací a zájmové aktivity typu kursů mimoškolního vzdělávání, zájmových kroužků, klubů atp.
 - b) jednorázové kulturní a vzdělávací akce (koncerty, výstavy, divadelní představení, projekce, přednášky, zájezdy, odborné semináře, krátkodobé kurzy a školení atp.)
 - c) aktivity, směřující k poznání, popularizaci a propagaci kulturních a kulturněhistorických hodnot obce a regionu (výzkum, soupisy památek uměleckých, historických, technických, přírodních a krajinných, publikace archívních dokladů a výsledků regionálního vlastivědného bádání atp.)
 - d) prázdňinové aktivity pro děti předškolního a školního věku se zaměřením na ekologickou, estetickou a mravní výchovu.
- Výběrového řízení se mohou zúčastnit fyzické a právnické osoby, organizace, spolky a sdružení. Přihlášené projekty se předkládají v písemné podobě při zachování následující osnovy:
- 1) podrobná specifikace projektu (forma, zaměření, termín, místo konání, organizační zajištění, přesné určené pořadatele)
 - 2) rozpočet s komentářem a vyznačením položky (položek), pro niž je žádána finanční podpora z prostředků obce
 - 3) způsob úhrady

Projekty lze předkládat ve dvou termínech: Do 15. února 1996 projekty celoročního charakteru a projekty, které mají být realizovány v měsících lednu - srpnu 1996 vč., do 1. července 1996 projekty, které mají být realizovány v měsících září - prosinci 1996 vč. V 1. termínu lze žádat také zpětně o příspěvek na kulturní a vzdělávací akce, uskutečněné mezi 1.1. a 15.2.1996.

Předložené projekty posoudí školská a kulturní komise a návrh na udělení grantů předloží k rozhodnutí obecní radě. Přípravu projektů je možno konsultovat se školskou a kulturní komisí (kontakt: viz níže uvedená adresa). Projekty je nutno zaslat nejpozději do obou uvedených termínů na adresu tajemnice školské a kulturní komise **p. mgr. Heleny Čapkové, Jiráskova 613, 252 29 Dobříčovice**. Výsledky budou sděleny předkladatelům nejpozději do jednoho měsíce.

LISTOVÁNÍ JEJICH NAŠIMI NOVINAMI ANEB NÁVOD K UPOTŘEBENÍ

Čile vycházející NAŠE NOVINY, NEZÁVISLÝ TREBAŇSKÝ OBČASNÍK, patří k nejzajímavějším v regionu. Právě uzavírají vydáním tradičního "předvánočněpředšvestrovského" MAGAZÍNU NN již šestý ročník. Na redakčním stole máme zatím v pořadí 155. (letošní 25.) číslo s datem 12. prosince 1995.

Neznáte se? Dovolte, abychom vás seznámili: NAŠE NOVINY jsou skutečně novinově vyhlížejší noviny formátu A4, číslo 25 o rozsahu 6 stran s obvyklou logickou strukturou, postupující od aktuálního domácího zpravodajství přes kulturní a vlastivědnou stránku a zprávy z regionu po stránku sportovní (pravidelné strany TADY; VÍCE; HISTORIE; KULTURA; JINDE; SPORT; NAVÍC). Výrazné titulky, fotografie, pravidelné rubriky SLOVO STAROSTY (pan starosta Lubomír Schneider se ve svém sloupku rozhodně neřídí vzorem premiérských mlh), VZKAZY, sympatická kuchařka KUČHTÍME S NN, četba na pokračování, živé zpravodajství ze zasedání obecního zastupitelstva a obecní rady, duch novinářské profesionality, nezávislost nejen proklamovaná podtitulem. NAŠE NOVINY zkrátka stojí za čtení. Jen malá poznámka: Nejblíže jsou dostupné v Řevnicích (trafika Pod Selcem, p. Holý, trafika u zámečku, p. Kunštátová, trafika u nádraží ČD), pak už jen v Zadní a Hlásné Třebani. Objednávky

[4]

KUKÁTKO 1/96

předplatného, vč. objednávek Magazínu NN, přijímá paní Marie Kloubová, 267 29 Zadní Třeňbaň 23, tel. 991 45 72.

Co jsme se dočetli v 25. čísle? V Liti zahájili přípravbu základní školy, zahrnující také víceúčelový sál. Řevničtí rozhodli, že nová kašna, projektovaná na náměstí Krále Jiřího, bude stát na prostranství před zámečkem. 3. prosince se na zadnořebském Ostrově odehrál první ročník Mikulášské penalty, soutěže ve střelení pokutových kopů pro muže i ženy. Vypukla třebaňská pivní válka, na nepatrné snížení ceny piva v restauraci U kapličky reagovali ve Společenském domě snížením o celou korunu na jeden půllitr. 15. prosince kolaudovali v Letech poslední úsek kanalisace. Od poloviny roku 1993 tak stihli Letovští dokončit 5 800 m kanálů, tři přečerpávací stanice a 7 km vodovodních rozvodů. Karlický vodojem se už staví, podle slov pana starosty Miroslava Cvančigera bude dokončen v říjnu příštího roku. Pokud dojde k podpisu smlouvy mezi řevnickou radnicí a Středocheskými plynárnami, rozbehne se v březnu 1996 první etapa plynofikace od hřbitova ulicemi Čsl. armády, Mnišeckou a Školní k budově základní školy. Také od r. 1991 chátrající Lesní divadlo v Řevnicích má novou naději: starosta Řevnic paní Marie Tatarová, známý ochotnický herec pan Vladimír Křivánek a divadelní experimentátor pan Štefan Orsoš založili Občanské sdružení pro obnovu Lesního divadla.

Co nás zvláště zaujalo, byla následující zpráva z veřejného zasedání zadnořebského obecního zastupitelstva 9.12.1995. Je možné ji chápat také jako zajímavý návod k upotřebení. Proto si dovolujeme z článku Miloslava Frydla z 1. strany 25. čísla Našich novin kousek ocitovat: "Nejbořitivější diskuse a reakce přítomných vyvolal stav elektrické sítě v Zadní Třebani, kterou starosta Lubomír Schneider ve zprávě o činnosti zastupitelstva za rok 1995 označil za zanedbanou a provozněschopnou. »Nemáme dost peněz na to, abychom se do rekonstrukce elektrického vedení mohli pustit,« řekl Schneider a doporučil obyvatelům Třebaně ohradit se, bude-li třeba i soudní cestou, proti nekalitím dodávkám elektrické energie. »Tvrdí rohlíky u pekaře také nezaplátíte, neplatíte tedy ani nedodaný proud,« uvedl. Po ostré slovní výměně bylo dohodnuto, že každý z nespokojených občanů pošle Rozvodným závodům jednotně formulovaný dopis vyjadřující nespokojenost se zásobováním Třebaně elektrickou energií. Sřitžnost přímo na místě sepsal p. Matoušek - zájemci si ji mohou vyzvednout na obecním úřadě." Red.

MALÁ DOPLŇUJÍCÍ GLOSA

k článku "Oprava sochy sv. Jana Nepomuckého" uverejněnému v Informačním listu Obecního úřadu Dobříčovice č. 11 z 30. 11. 1995.

K cennému informačnímu materiálu bychom rádi připojili několik skutečností:

Za užitými pasivními tvary typu "se začalo jednat", "bylo dohodnuto", "hlava... , která byla vandaly uražena" a "byla uschována" se vždy skrývá aktivita něhoho konkrétního: někdo konkrétní (a byl to asi někdo, kdo žije mezi námi!) hlavu světce urazil, někdo naopak zachránil a poté odevzdal na obecní úřad, někdo konkrétní dojednal pro obec cenově velmi výhodnou rekonstrukci. Nezasloužily by si tyto skutečnosti, reprezentující tak hmatatelně vztah k obci, veřejnou prezentaci? Navíc se domníváme, že ke zkroutím financování opravy sochy sv. Jana Nepomuckého (účelová dotace okresního úřadu a dar, který věnovali členové minulého obecní rady), by bylo třeba též připojit fond na záchranu dobříčovských kulturních památek, který byl na obecním úřadě k financování takových oprav před časem zřizen z iniciativy kulturní komise a Společnosti Dobříčovčice (referovali jsme o něm např. v Kukátku 1992/5, str. 3-4, 9-10, 16, 1993/1, str. 12; 1995/4, str. 12). Při koncertech a dobročinných akcích do něho přispěla řada spoluobčanů nemalými částkami. Také jim patří dík za to, že dnes může být socha restaurována.

redakce

[5]

KUKÁTKO 1/96

KLUB DUCHODCŮ V ROCE 1995

Dobřichovičtí Seniori se scházejí ve svém klubu už šestý rok. Však také je to pro mnohé starší občany jediná příležitost, kde se mohou alespoň jedenkrát za měsíc sejit u šálku čaje a zákusku, v dobré pohodě a příjemném prostředí školní jídelny. Nejenom že se mezi sebou pozdraví a pohovoří, ale také se vždy něco nového dozvědí, pobaví se, zasmějí i si zapívají.

Programy a celou organizaci schůzek a ostatních akcí připravuje výbor ve složení: D. Ryšavá, L. Gempertlová, V. Salabová, B. Škrachová. Paní A. Šarounová doplňuje programy báječným předčítáním.

V uplynulém roce jsme se například dozvěděli něco ze života spisovatelů a herců, dále o povodních v Čechách, o historii vaření piva, o sopkách a jejich činnosti. Z historie to bylo povídání o prvním rozvodu v Čechách, o Starém Městě pražském, o Anežce České a další zajímavosti. Paní učitelka Váňová zahájila i soutěžní kvíz, např. o spisovatelích V. Benešovi Třebízkém, o hercích, zpěvácích a jině. V soutěžích jsme pak pokračovali pod názvem "Dobřichovický risk". Vzpomněli jsme i slavných výročí, četli na pokračování z nezapomenutelných povídek Frant. Nepila. Věnovali jsme se i poezii ze sbírek básní V. Nezvala, Erbena, Raise, Puškina, Seiferta a Kainara. Nechyběly ani anekdoty, vtipy a trochu kondičky zaměřené na krční pater. Na předvánoční schůzku nás přišly potěšit děti z páté a šesté třídy s paní učitelkou Váňovou a Polivkovou. Předvedly nám pásmo říkánek, zahrály na flétničky, na kytaru a zapívaly koledy. Udělaly nám velkou radost, děkujeme.

Velký zájem a ohlas mají naše zájezdy za poznáním a přírodou. Navštívili jsme zámky Jemniště, Vrchoty Janovice, Hrádek u Nechanic, Liběchov, Libochovice, památník Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbrami. Byli jsme i v divadle A B C na hře D'Artagnan.

Nevyhnuly se nám ale i smutné události. Opustil nás pan ředitel Forst, paní Sladká a paní Šmolková. Děkujeme za příspěvky na naši činnost Obecnímu úřadu, náš dík patří i řediteli školy panu Stejskalovi za útelek a v neposlední řadě děkujeme za laskavou péči a přípravu občerstvení kuchařkám ve školní jídelně. Přejeme všem hodně zdraví a pohody v příštím roce.

Vděční Seniori

D. Ryšavá

Z HISTORIE

Vážení čtenáři,

v rámci dlouhodobého plánu zveřejnit všechny důležité prameny k dějinám naší obce a jejího okolí přinášíme druhou část monumentálního díla Smíchovsko a Zbraslavsko, vydaného společnou prací učitelstva r. 1899. Dnes o Řevnicích, Letech, Všenorech. Text tiskneme jako zvláštní přílohu s průběžným číslováním na původních stranách 7-10 Kukátka (podrobnější informaci vizte též v Kukátku 11/95, str. 6nn).

Asi r. 1400 byl hrad Karlík někomu zapsán a zastaven, a připsáno 200 kop »na stavení jeho skrze Václava krále.«¹⁴ To jest také jediná bezpečná zpráva o Karlíku, jenž později se sřítl v ssutiny; ale ještě v 16. století připomíná zápis v deskách zemských mlýniště pod Karlíkem. (Karlíkem nazýval se tehda rybník u hradu.¹⁵)

Z novějších dob víme, že náležela část Karlíka Křížovníkům k panství Dobřichovickému, menší část manství druhdy ku Karlštejnu.

K o s t e l i k K a r l í k ý, nyní filiální, býval původně farním kostelem osady Dobřichovické. Připomíná se již r. 1352 jako farní, zasvěcený sv. Prokopu a Martinu. V nynějším kostele, ve slohu romanském r. 1889 znovu přestavěném, zachoval se ze starého kostela jen presbytář (rotunda) slohu romanského.¹⁶ Vnitřní úprava má též sloh a pochází z roku 1889. Jediný oltář vkusně ze dřeva řezaný ozdoben obrazem sv. Martina od akad. malíře Jana Heřmana, jehož prací jsou také nástěnné a stropní malby, obrazy patronů země České, i obraz P. Marie Dobré Rady vně nad vchodem do kostela. Varhany krásného zvuku, soustavy kuželovité postavili Rejna a Černý v Praze r. 1889.

Na věži, opatřené štíhlou střechou jehlanovitou, jsou dva zvony; větší zasvěcen sv. Janu a ulit v r. 1660, menší, ulitý r. 1848 v Praze od Bellmana a sv. Prokopu zasvěcený, jest nyní pulký a neuzívá se ho.

Kolem kostela, jenž má překrásnou polohu, rozkládá se od nepaměti hřbitov pro celou farní osadu Dobřichovickou, u něhož jest kostnice, zároveň při přestavbě kostela zřízená.

Lety, ves 26 km jihozáp. od Smíchova, 13 km západně od Zbraslavi v úrodné rovině na levém břehu Berounky, po obou stranách okresní silnice. Místní i katastr. obec se 42 domy a 299 oby. zemědělci. V rozlehlých zahradách pěstuje se ovocnictví, na polích zelí, jež se daleko rozváží. Na blízkou jsou lomy na dlažební kámen pro Prahu, v místě dvě cihelny. Farou, školou i poštou náleží osada k Dobřichovicům.

Dědinami v Letech vládla trojí vrchnost kněžská. Nejdlávnější bylo nadání kláštera Svatojiříského, jak později v listině Anežčině r. 1228 uvedeno.¹⁷ Kapitule Vyšehradské náležela tam od r. 1088 dvě popluží se zvoniky Děčou, Ljubhostem a Radatou.¹⁸ Také kostel sv. Mikuláše na Malé Straně měl tam dědiny a platy; přišel však o ně zápisy Zikmundovými v roce 1421 - 1436.¹⁹ Ves Lety zapsal celou též císař r. 1436 Zikmundovi Bolechovi z Pušperka.²⁰

Výše zmíněná vrchnost duchovenská pozbyla od té doby v Letech všeho majetku, nebo r. 1610 náležel tam jeden man ke Karlštejnu, jeden poddaný ke klášteru Zbraslavskému a čtyři lidé k Dobřichovicům. R. 1650 zmiňují se zápisy křížovnické o Letech jako řádu náležejících.²¹

Zvonička a kapli v Letech dali vystavěti v letech dvacátých tohoto století manželé Bolartovi, pořídili i zvonek, který byl r. 1830 od světicího biskupa Fr. Pištěka na jméno sv. Prokopa posvěcen.

Řevnice, městyš 27,5 km jihozápadně od Smíchova, 15 km od Zbraslavi, na pravém břehu Berounky při okresní silnici na úpatí hřebenů z části zalesněných, nad nimiž v ostrých obrysech vrch Babka vyniká.

Místní katastr. obec se dvorem, mlýnem, cihelnou a lomy na dlažební kámen; ve 160 domech 1002 obyv., zemědělcí, řemeslníci a pletací proutěného zboží, jehož se hojně vyváží. Strojnická dílna zásobuje okolní hospodáře stroji nejnovější soustavy. Přívětivý městys s lesnatým okolím, vzorně upraveným, volí za letní sídlo Pražané, z nichž mnozí tam pěkné vilky mají. Filiální kostel, 3 třídní škola, stanice dráhy i pošta v místě, fara v Dobřichovicích.

Výroční trhy bývají dosti čteně navštěvovány.

Zajímavě je sledovati, jak v dávné minulosti střídali se majetníci vsi a městečka Řevnic.

Ve dvanáctém století náležely tam dědiny klášteru jeptišek Svatojirských.²² R. 1253 daroval král Václav I. část Řevnic Křižovníkům za duši Ojife ze Slivna²³; r. 1304 král Václav II., zakládaje klášter Zbraslavský, věnoval mu městečko Řevnice.²⁴

Majestátem ze dne 5. listopadu r. 1335 vysadil král Jan ves Řevnice právem purkrechtím Přibyslavovi ze Scheder.²⁵

Zdá se, že jeptišky Svatojirské dílu svého na Řevnicích nejdříve pozbyly buď prodejem, směnou nebo snad během válečným.

Část kláštera Zbraslavského zapsal Zikmund r. 1436 Bohuslavovi z Tmáně, který ji od r. 1421 držel.²⁶

Zápis ten měl roku 1499 Ambrož Mulfar z Mínic.²⁷ Roku 1501 pohnal Mulfara Jan Zuman z Herstovic o neprávě vybraní polovice úroku ze Řevnic.²⁸

Křižovníci postoupili r. 1512 svůj díl Cíthoru Braunovi z Chomutovic. R. 1534 držel Řevnice Jindřich Berka z Dubé, nejvyšší purkrabí.²⁹

R. 1610 měl tam klášter Křižovnícký 4 poddané, 6 kop 50 grošů úroku; býval tam kdysi dvůr »Sedlejš«, k němu louka Chyba; polovice vsi náležela Zbraslavi dle urbáře řádového.³⁰

Od stavů odbojných r. 1619 nabyl dílu Křižovníckého Hendrich Mates hr. z Thurnu, dílu Zbraslavského koupí Kunigunda Kunešova z Berbisdorfu s oběma kostely, podacím kostelním a vším příslušenstvím.³¹ Po bitvě Bělohorské musila však statek bez náhrady klášteru vrátiti, což stalo se i s dílem Křižovníckým.³²

K o s t e l s v. M a u r i c i a založen ve 12. století. Tehda zajisté náležela ves Řevnice duchovenstvu, zvláště jeptiškám sv. Jirským, částblížkých dědín kanovníkům Vyšehradským. R. 1253 po smrti plebana Konrada, ustanoveného kanovníky Vyšehradskými, odevzdal král Václav kostel sv. Mauricia Křižovníkům. Později, když král Václav II. část Řevnic klášteru Zbraslavskému daroval, založili Cisterciáci blížže kostela sv. Mauricia jiný menší kostel ke cti Panny Marie.

O původní podobě obou kostelů nemáme bezpečných zpráv. Kostel Panny Marie, o kterém se ještě r. 1620 zmínka činí, vypálen a pobořen asi ve válkách Švédských; od těch dob není o něm památky.

Kostel sv. Mauricia přestavěn na místě chrámu původního r. 1750 v střídavé renaissanci.

Hlavní oltář zasvěcen sv. Mauriciu a ozdoben obrazem téhož světce. Nad oltářem na stropě zřítí allegorickou postavu náboženství, jemuž se klaní duchovní i světská moc, znázorněná papežem a císařem. Prostřed stropu jest obraz »Nalezení sv. Kříže« a »Uzdravení nemocné«, na klenutí u kůru freska »Zavraždění sv. Mauricia«. Levý postranní oltář zasvěcen sv. Marii Magdaleně, oltář na straně pravé sv. Anně. Povšimnutí zasluhují velmi pěkné lavice z r. 1735, v čele se štítky uměle vyřezávanými. Svícen z kovaného železa přenesen ze starého chrámu.

Na věži jsou dva zvony z r. 1735 a umíráček z r. 1808. Velké zvony ulil Valentin Lissak v Praze na Malé Straně. První s obrazem Panny Marie má nápis: »Nejvznešenější nebes i země královně nad hvězdy vzaté«. »Sv. Mauriciu, purpurem okrášlenému Krista bojovníku«, na druhém obraz sv. Floriana a na zadní straně nápis: »Udatný Krista bojovníče, svatý Donate, zachovej nás od hromobití a škodlivé bouře«. - »Pod patronátem hvězdomosných -. Nový z popela povstává -. Sv. Floriane, od metly ohnivě nás prosící osvobozené zachraň.«

Před vchodem na hřbitov, jenž se kolem kostela rozkládá, jest socha sv. Jana Nepom., na menším náměstí sešlá Boží muka. Na kopci »Šiberném« postavil tři kříže »zpěvák« J. Straka z dobrovolných příspěvků, jež po okolních obcích sebral, odvolávají se na sen, v němž mu zřízení křížů vnučuto.

Patronem kostela dřívě farního, nyní filiálního jest řád Křižovníků s červenou hvězdou.

K o s t e l s v. M a u r i c i a byl r. 1253 farním a náležel k dekanatu Tetínskému. Nejspíše již r. 1656, jistě však od r. 1677 stal se filiálním kostela farního v Dobřichovicích.

Z duchovních správců známi: R. 1253 Konrád, kanovník Vyšehradský a zároveň farář Řevnický.³³ Před r. 1362 farář Mikuláš; uváděl v lednu r. 1362 faráře na Mořinu a téhož roku faráře do Mokropes. R. 1368 po odchodu Mikuláše do Nesuchyně uveden k plebani Řevnické se svolením Fridricha, velmistra Křižovníků, kněz Jan, dřívě pleban Nesuchyňský.³⁴

R. 1376 směnili Jan, probošt u sv. Ducha, který měl za sebe faráře Havla, faru se Šimonem, kanovníkem u sv. Jiljí.³⁵ Havel byl r. 1377 svědkem při darování knih z pozůstalosti děkana Pražského; téhož roku soudil se s farářem z Mokropes.³⁶

R. 1377 směnili kanovník Šimon, farář Řevnický, s povolením velmistra křižovníckého faru s knězem Tomášem ze Záběhlíc. Tomáš snad ani do Řevnic nepřišel; ještě v témž roce byl farářem Bohuslav Kadeřavý (Crispus); r. 1378 směnili s Matějem, oltáříkem kostela Pražského. Po Matějovi, který buď zemřel nebo jinam odešel, byl plebanem Klement, dřívě pleban v Oseku, krakovské diecese. R. 1403 směnili s Hynkem, kdysi kanovníkem u sv. Apollináře v Praze.

Hynek odešel r. 1407 k oltáři Božího Těla v kostele P. Marie na Louži v Praze, odkud kněz Mikuláš odebral se za faráře do Řevnic. R. 1416 odešel ze Řevnic kněz Prokop, po němž k faře uveden Zikmund, před tím pleban v Hrádku. R. 1423 byl Tomáš, subdiakon ze Řevnic, svědkem u konsistoře v Žitavě. Farář Řevnický, jména neznámého, uváděl r. 1424 faráře Matěje z Ronova do Dobřichovic.³⁷

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

Vážený čtenáři,

nebyl jsem jistě sám. Že jste se také nechali po několika prosincových pátečních večerech přikovat k televizní obrazovce dojetím nad tím, kterák Vímnetou s Old Shatterhandem projíždějí krajem a páchají dobro? Klukovské lásky přetrvávají obohačené o lásky věku dospělejšího. A tak mě přirozeně napadlo, co vlastně naši hrdinové mezi pácháním dobra jedli. V mayovkách se toho mnoho nesní. To Věrneovi hrdinové o sebe pečují jinak, dobrodružství nalačno si dopřávají jen velmi výjimečně. Hrdinové Karla Maye naopak až na nějakou tu občas sblitnutou medvědí tlapu či trochu pemikanu pracují přes polehne. Jedli skutečně severoameričtí Indiáni lépe? Dalo to hodně hledání a po vyloučení úprav bobrů, dikobrazů, bizozů, opuncie, žaludové mouky a sladkých brambor mi mnoho receptů nezbylo. Přeci jen ale některé stojí za vyzkoušení. Howgh!

0

SMAŽENÝ KRÁLÍK	Apaiči
<i>1 divoký králík, mouka, sůl, vepřové sádlo, voda</i>	
Maso nakrájíme na drobnější kousky a vaříme doměkka. Pak vyjmeme, jednotlivé kousky masa zaprášíme moukou a osolíme. Vepřové sádlo rozpustíme na pánvi a kousky králíka na něm osmažíme dohněda.	

PEČENÝ BAŽANT S HROZNY	Severoameričtí Indiáni
<i>1 bažant, hroznové víno, máslo, jalovec, tymián, pepř, sůl</i>	
Bažanta oskubáme a vykuháme. Na pánvi rozpustíme asi osminku másla, vmícháme do něj půl kávové lžičky tymiánu, sůl, mletý pepř a asi 20 rozdrčených jalovcových bobulí a směs potřeme bažanta zvenku i zevnitř. Vinné hrozny rozmáčkáme, naplníme jimi bažanta a zajišíme. Bažanta pak opékáme na grilu nejprve asi 15 minut při teplotě 250°, pak dalších 30 minut při teplotě 180°. Při pečení pravidelně poléváme vypečenou šťávou. Pokud je bažant ještě tuhý, dopékáme při nižší teplotě.	

PEČENÉ OKURKY	Severoameričtí Indiáni
<i>4 velké okurky, 2 lžíce másla, sůl, pepř</i>	
Okurky podélně nakrájíme na tenké plátky. V pánvi rozpustíme máslo a klademe do něj plátky okurek. Když dokončíme první vrstvu, okurky osolíme a opepríme a klademe další vrstvu kolmo. Pánev vložíme do trouby a na mírném plameni asi hodinu zapékáme za postupného přidávání másla.	

KOŽENÉ KALHOTY	Severoameričtí Indiáni
<i>45 dkg sušených zelených fazolí, 15 dkg nasoleného vepřového masa, 2 l vody, sůl, pepř</i>	
Recept vyžaduje fazole sušené následujícím způsobem: Zralé lusky seřezneme na koncích, navlékneme na nit a sušíme na slunném místě asi dva měsíce. Před přípravou fazole namočíme na hodinu do 2 l vody. Do vody s fazolemi pak nakrájíme na drobné kousky maso, přidáme sůl a pepř a necháme na mírném plameni vařit tři hodiny v nezakrytém hrnci. Vodu při vaření doplňujeme na původní objem a občas promícháme. Podává se jako polévka, tedy včetně vývaru.	

PEČENÁ DÝNĚ	Severoameričtí Indiáni
<i>1 malá dýně, 2 lžíce medu, 2 lžíce jablečného moštu, 2 lžíce másla</i>	
Dýni omyjeme a na pekáči pečeme v troubě při teplotě zhruba 180° asi 1,5 hodiny. Pak pečlivě seřezneme vršek dýně (vzniklý otvor by měl mít ø asi 10 cm) a lžící vybereme dužinu. Oddělíme semena a dužinu smícháme s medem, moštěm a máslem, rozpuštěným na pánvi. Směs naplníme dýni, seřezneme ji na výšku hladiny náplně a pečeme v troubě dalších 35 - 40 minut. Hotovou dýni můžeme pokrýt na řezu a podávat je polité stejnou směsí, jakou jsme plnili dýni.	

Z doby kališnické není o faře zpráv. V 16. století připadla zajisté opět duchovní správa Křivovínskům, kteří mimo Řevnice i sousedními Dobřichovicemi vládli.

R. 1598 byl farářem Václav Egerus z kněží řádových, r. 1612 Jindřich Popelius, o němž jinde uvedeno, že z Řevnic do Dobřichovic předsídlil. Tomu rozuměti tak, že ob čas při své faře Řevnické, jindy zase v zámku Dobřichovickém sídlil.³⁸

Všenory a Nový Dvůr, ves 23 km jihozáp. od Smíchova, 11,5 km od Zbraslavi v údolí potoka Všenorského, sevřeného příkrými, lesnatými stráněmi, kudy vedla druhdy stará zemská cesta z Prahy do Bechyněska, od přívozu přes Berounku až k výšinné Jílovištské.

Údolí otvírá se při ústí potoka po pravém břehu Berounky v úrodnou rovinu. V utěšené krajinně, jejíž půvab zvyšují četné villy, vkusně vystavěné i vyzdobené, hledá v letní době útulku hojná společnost Pražská. Letní osadníci za pobytu svého přispěli v značné míře ku zvelebení krajiny vysazováním stránek a úpravou cest, že chudá druhdy víska stala se nyní velmi oblíbeným letním sídlem. V 55 domech 356 obyv.; počet ten ovšem v létě se zdvojnásobí; místní i katastr. obec Černolice. Ve vsi poplužní dvůr s panským sídlem, někdy snad tvrzí, již také Palacký v popisu svém uvádí; název skupiny domů »Pod hradem« na ni dosud upomíná, ač o tvrzí památky písemné se nezachovaly. Na lesnatém chlumu, který celé krajinně vévodí, postavil majetník velkostatku pro svou rodinu hrobku v podobě kostelíka se štíhlou věžkou. Zastávka dráhy v místě, fara i škola v Horních Mokropsích, pošta v Dobřichovicích.

Za času Přemysla Ot. II. obdaroval Pavel, praděd Klímaty ze Všenor, muž velikého jména, klášter Ostrovský.³⁹ Jan Kluk Bolec ze Všenor byl r. 1372 - 1379 hofmistrem arcibiskupovým⁴⁰ a vedl správu probošpství Pražského. Vdova po něm, Markéta ze Všenor, měla r. 1384 při s opatem Břevnovském.⁴¹ R. 1403 byl Petr Kvas ze Všenor hejmanem bratrstva obruče a kladiva, jinak bratrstva Božího Těla.⁴²

Byla-li tam tvrz, zanikla jistě ve válkách husitských. R. 1456 soudil se Sezema ze Všenor o dědiny v Černolicích s Jakoubkem ze Řitky.⁴³

Ku konci 16. stol. vyňat dvůr Všenorský z listiny dvorů svobodných; po smrti Ludmily ze Všenor přešel v majetek kapituly Svatovítské. Manžel dcery Ludmiliny, Petr Zeman, měl r. 1615 dvůr kapitulní ve 2500 kopách se 2 1/2 lány dědín, mlýncem a lesy za 6 lečí. Koupil ke své ruce grunt v Černolicích r. 1626 za 440 kop a chalupu za 40 kop; dědiny ty byly asi počátkem Nového Dvora u Černolic, dosud statku Všenorskému náležejícího.⁴⁴

O dalších zákupních držitelích Všenor nemáme bezpečných zpráv, ani kdy kapitulna Všenory prodala.

R. 1734 měl statek Všenorský Václav rytíř Goltz, pak hraběnka Fregoriova e Ek, po ní r. 1768 Jan N. Pillat, Filip Jakub Eyben⁴⁵ a do r. 1837 Josef Christen, syn jeho i vnuk. R. 1837 stal se majetníkem Všenor Čeněk Noll, v jehož rodině statek dosud trvá, znamenitě zveleben synem Janem. pokračování

PŘEDVÁNOČNÍ KONCERTY SBORU CHORUS ANGELUS

Tradiční předvánoční koncert sboru se tentokrát konal v malém sále dobřichovické sokolovny v pátek 22. 12. a začínal v 18 hod. My - členové sboru - jsme tam byli už v půl páté, abychom se stačili rozezpívat a převléknout do hábitů. Od půl šesté začali přicházet lidé, aby si měli kam sednout, neboť před začátkem koncertu bylo tak plno, že se diváci málem do sálu nevešli. První začali zpívat děti z přípravných oddělení ze Všenor, Dobřichovic, Řevnic, Mokropes a Radotína. Škoda, že jsme neslyšeli, co si děti z přípravky nacvičily, protože jsme čekali před sálem.

Vstoupili jsme s latinskou písní Dominator Domine. Tuto píseň zpíváme trojhlasně a moc se mi líbí. Takhle bych mohla vyjmenovat všech asi 10 adventních písní, které následovaly. Všechny, až na jednu, byly latinské a většina z nich byla součástí programu Nobis est natus, který jsme zpívali v emauzském kostele v Praze. Tento pořad natáčela i ČT a byl odvysílán 1. svátek vánoční ve 20. 00 na ČT 2.

V tomto pořadu účinkovali kromě nás i členové skupiny historického šermu Merlet, sbor Chorosch a skupina Krless. Z natáčení jsme měli docela velkou těmu. O kamery a mikrofony nebyla nouze - byly toho tři nákladní automobily. A to nepočítám tu hromadu osobáků, ve kterých přijeli kameramani a režiséři. Nakonec nás natáčení ohromně bavilo. Možná i proto, že kameramani byli veselí lidi. Na všechny koncerty bylo úplně nabit. Podle toho, jak diváci tleskali, jsem usoudila, že se jim náš zpěv líbil.

Chcete vědět jaké jsme měli hábity? Členové našeho sboru měli na sobě pytel světleběžové barvy s rukávy. Holky měly přes něj střapatou štolu. Krless a Chorosch měli hábity černé a slečny bílé s puntikovanou štolou. Merleti byli v různorodých starodávných oděvech. Kromě zpívání se tam také prodávaly různé keramické výrobky a jiné drobnosti.

Maminec a všem, co tam z mé rodiny byli, se to moc líbilo a mně také.

Jana M., 10 let

Již tradičně po řadu let má lednová kulturní rubrika Kukátka větší rozsah než je jindy obvyklé. Obsahuje totiž zprávy o nejroztodivnějších dobřichovických adventních a vánočních kulturních počinech hudebních, výtvarných či slovesných. Žijící dobřichovický klasik již v únoru roku 1983 prohlásil, že "Vánoce jsou svátky muzikantů". Měrou vrchovatou to letos platilo i pro ty dobřichovické. Tedy i Vánoce i muzikanty. Mnozí z nich se potkávali či těsně míjeli v různých sestavách na různých podílech v okolí či v Praze. O náročné a velice úspěšné sérii koncertů sboru Chorus Angelus a těles přidružených v emauzském klášteře, jakož i o dobřichovickém koncertu všech oddělení tohoto sboru píše naše zvláštní novopečená zpravodajka výše (výbor Sokola Dobřichovice zajistí zaslouží poděkování, že umožnil konání tohoto koncertu v sokolovně).

Advent i vlastní Vánoce druhého dobřichovického hudebního seskupení, komorního souboru Ludus musicus, byly rovněž plně hudby. Po velice úspěšném koncertním zájezdu do Berlína na začátku prosince koncertoval soubor s adventním programem m. j. v pražské koncertní síni Arium, v sázavském klášteře, a na hradě Krivoklát. Dobřichovickému publiku představil svůj adventní program při koncertě v neděli 17. prosince v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku. Krutá zima sice

[8]

KUKÁTKO 1/96

nekompromisně zhatila záměr provést instrumentální část programu (Salomone Rosi, Sonata detta la moderna, P.J. Vejvanovský, Sonata da chiesa) a vynutila si zkrácení původně téměř dvouhodinového koncertu, nikoli však zúžení repertoárového záběru. Zazněly zajímavě upravené písně s tematikou úže se vážící k období Adventu, zimního novoročí, Vánoce a zimního slunovratu (vzhledem k Adventu zůstala stranou vlastní tematika narození Krista), kromě lidových či zlidovělých (Sedí panáča, Před vánoční jeden tejdén - s půvabnou pohybovou stylisací mechanického betlému), středověkých (Mittitur archangelus s tematikou Zvěstování), či písní období renesance a baroka (Komenský, Transcuscus, Michna) také skladby mladších autorů (Hindemith, Debussy, Stravinskij). Ani zmíněná třeskutá zima neubrala programu na zajímavosti a přitažlivosti. Soubor opět potvrdil, že v něm pod vedením dirigenta F. Běhouňka vyřítají schopní muzikanti, jejichž umění je postaveno nejen na samozřejmém muzikantské kvalitě, ale i na spontaneitě, přirozené muzikálnosti a schopnosti přesně a rychle reagovat na vzniklé situace. Žádné sklenkové květinčky. Za podmiňek, kdy se teplota v kostele blížila nule, byl jejich výkon skutečně hodný obdivu. Soubor vystoupil v tradičním obsazení známém z jeho posledních koncertních vystoupení. Úspěšnou "houslovou" premiéru v tomto adventním programu absolvovala nejmladší členka "Ludusu", sl. Tereza Matlová.

Možná připomínám notoricky známou věc, přesto se domnívám, že by neměla jen tak zapadnout skutečnost, že v roce 1995 Ludus musicus kromě dlouhé řady koncertů v tuzemsku i v zahraničí dokázal nastudovat a provést 4 velké a obtížné mše (A. Dvořáka, staroslověnskou Karla Douši, svatoantastovskou Karla Černického a Rybovu pastorální). Laskavě čtenář nechtě sám posoudí.

U zmíněné pastorální mše Jakuba Jana Ryby dovolte ještě jedno zastavení. Tu totiž se souborem Ludus musicus a s hosty nastudoval F. Běhounek pro letošní Štědrý večer. Ke spolupráci přizval řadu dobřichovických i okolních muzikantů, vokalistů i instrumentalistů (L. Pizáková, E. Motilovou, P. Plachou, J. Kecekovou, Š. Klementovou, V. Hyksovou). Plakáty a programy slibovaly skutečně hvězdné obsazení sólových pěveckých partů (M. Plectiá, J. Lewitová, R. Inquort, M. Pospíšil). Virové onemocnění žel znemožnilo vystoupit M. Pospíšilovi, jedné z našich nejvýraznějších osobností v oboru interpretace barokní hudby, jeho part však převzal člen souboru basista Jiří Paul. Zhostil se svého úkolu s půvabem a elegancí. Jeho výkon byl mnohými diváky označen za veliké překvapení. Totéž ale možno říci i o tenorovém partu Reného Inquorta, sboru i o celém pojetí mše a rovněž i o zpěsbu, jakým se zhostil svého varhanního partu Kamil Kyzlík. Také ostatní sólistky J. Lewitová i M. Plectiá nezůstaly nic dlužny vynikající pověsti, kterou u dobřichovického publika již po léta mají. Posluchačům zvyklým na akademická, mnohdy vyumělkovaná provedení této mše, se náhle otevřela krystalicky čistá, prostá, přirozená a přitom kvalitní a působivá muzika, která si na nic nehraje, nic nepředstírá. Její jednoduchost je samozřejmě pouze zdánlivá, jde o dílo interpretačně velice náročné. O to více je třeba ocenit nápad a zaujetí F. Běhouňka v nabitím předvánočním programu sestavit soubor nastudovat a provést je (dokonce dvakrát, neboť celý soubor provedl mši ještě při "půlnoční" v Osově).

Karlícký kostel (za jeho působivé osvětlení - tak kontrastní s bezmála již pověstnými dobřichovickými temnotami - je třeba poděkovat zejména karlíckému starostovi p. A. Sobotkovi) doslova praskal ve švech, takovou návštěvu jeho zdi zřejmě již dlouho nezažily (těm, kteří se již nedostali dovnitř, se pořadatelé velice omlouvají, neboť nastala situace, kterou skutečně nebylo možno předvídat). Přispěly k tomu také dva autobusy zahraničních návštěvníků, kteří trávili kdesi v Čechách vánoční svátky a rozhodli se oslavit narození Krista právě v karlíckém kostele. I oni pomohli vytvořit nezapomenutelnou slavnostní, ale přitom zároveň jakoby domácí vánoční atmosféru, v níž si byli všichni stejně blízcí. I oni byli okouzleni melodikou Rybovy hudby, i oni si společně zazpívali Tichá noc, svatá noc. Mše byla součástí bohoslužby slova, které se laskavě ujal pánové ing. Jan Abel a Jiří Kaucy. Zároveň byla uspořádána dobrovolná sbírka, jejíž výstěpek byl věnován na opravu karlíckého kostela.

Poděkování na závěr: díky Vám všem, kteří jste přišli společně oslavit narození Spasitele.

[9]

KUKÁTKO 1/96

Díky všem, kteří toto narození oslavili slovem i krásnou hudbou. Díky Vám, kteří jste finančním darem dokázali, že Vám osud katlického kostela není lhostejný. Zvláště budíž poděkováno: pánům B. Kauckému a J. Kauckému a ing. J. Abelovi za ochotu a obětavou pomoc při přípravě a průběhu večera; panu vikáři d. p. Josefu Pecinovskému, jenž umožnil tento večer uskutečnit.

wp

SPORT

Sokol Dobřichovice oddíl kopané pořádá v sobotu 9. 12. 1995 v sokolovně turnaj žáků v sálové kopané za účasti SK RAKOVNIK, AC SPARTY PRAHA, VIKTORIE ŽIŽKOV, ZŠ BOTIČSKÁ (první státní profesionální fotbalová škola), KRAB-HAUSU PRAHA a našich žáků. Zúčastněná družstva se střetla každý s každým. Naši dobřichovičtí žáci podali výborný výkon a obsadili 2. místo, když prohráli pouze s vítězem turnaje SK RAKOVNIKEM. Na tomto místě bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám pomohli s organizací či jinak ruku k dílu přiložili. Zvláštní poděkování potom patří sponzorům, kteří věnovali dary a ceny. Jsou to: pan Žáček, majitel obchodního domu Dobřichovice pan Havránek z Karlůvky a Radio Frekvence 1

Miloslav Omáčka, předseda fotbalového oddílu

V roce 1995 uplynulo padesát let od doby, kdy byla znovu obnovena činnost dobřichovického Sokola. Jako připomínku tohoto výročí jsme od paní Lídy G., tehdejší náčelnice, získali zprávu o činnosti jeho ženských složek v roce 1945. Pro mnohé čtenáře by jistě mohlo být zajímavé, kdyby mohli srovnat aktivitu Sokola před padesáti lety s nynějšími; doufáme proto, že je příště budeme moci seznámit s hodnotící zprávou alespoň některého oddílu TJ Sokol Dobřichovice za rok 1995.

Sokol Dobřichovice 26. ledna 1946

Statistika	Dorostenky:	Žákyně:
Ženy:	35,8	86
Zařaděno:	46,8	57
cvičeb. hod.	54	65,8
prům. návštěv.	29,2	21,4

14 hodin cvičitelského sboru

Činnost:

Ženy zahájily cvičení dne 24. května 1945. Dne 4. VI. zahájily cvičení ostatní ženské složky. Úklid celé sokolovny byl proveden za dobrovolné účasti 40 ti sester.

Válná hromada konala se dne 26. V. 1945, kde jsem byla zvolena náčelnicí. Ihned jsme sestavily cvičitelský sbor žen, v němž nastalo během roku několik změn. Funkci vedoucí dorostenek převzala po sestře Louise Marzovové, která odjela do Mariánských Lázní, sestra Liba Burtychová. Vedoucí žákyní, sestra Míla Fejferová si vybrala nové pomahařky ze zkušenějších sester, Heleny Chaurové a Rudolfy Šolarové, protože její zdravotní stav jí nedovoloval pravidelnou návštěvu cvičení. Tím vznikl

[10]

KUKÁTKO 1/96

dobry sbor cvičitelů a obětavých sokolských pracovníků, jak se ukázalo při všech pořádaných podnicích. První vystoupily na veřejnost naše dorostenky a žákyně dne 1. července na Dni mládeže. Dorostenky zatančily českou besedu, žákyně národní tanečky. Dne 19. srpna vystoupily v rámci dožíněk všechny naše složky. Ženy předvedly bezvadně 1. a 3. oddíl posledních stětových prostýňů, dorostenky stětovou máj, žákyně tanečky a prostrná na národní písně.

Dne 25. srpna slavnost odevzdání praporů ČOS, věnovaných našimi presidenty T. G. Masarykem a Dr. E. Benešem Sokolstvu. Zúčastnily se všechny složky buď v sokolských nebo národních krajích. Dne 26. srpna podnikly ženy a dorostenky výpravu v krajích na sokolskou dožínkovou slavnost v Dolních Mokropsích.

Dne 28. a 30. září uspořádala naše jednota Tyřovny hry podle pokynů z ÚNTV a doplněně ukázkami nářadového tělocviku.

Dne 21. října zúčastnilo se 23 sester úpravných prací na nádraží v rámci akce "Pomozte dopravě". Na 2. prosince připravily vedoucí začty žákovskou mikulášskou besídku, spojenou s nadílkou.

Dne 26. prosince mělo žactvo vánoční besídku. Vedoucí s nimi navštívili koledy, básně, tance a dět. divadelní hry.

Ženy byly na výletě jednou, dorostenky a žákyně dvakrát.

Zkoušky zdatnosti byly provedeny v plném rozsahu.

Sestra Liba Burtychová navštívila školu pro táboření a s úspěchem absolvovala pomahařelskou školu.

Na sociální fond ČOS bylo vybráno od cvičičích sester Kčs 645.

Z této zprávy vyplývá, že ženské složky pracovaly opravdu svědomitě po celý rok. Téměř každý měsíc byl uspořádán jeden podnik, který vyžadoval pilné přípravy, aby dosáhl také účelu propagačního.

Po stránce cvičební účinnosti cvičenky všech složek velké pokroky, čehož nejlepším dokladem jsou vykonané zkoušky zdatnosti, zvláště u žen, kde máme 8 cvičenek z nejvyššího stupně. Výsledek naší práce nás těší tím více, protože jsme pro naprostý nedostatek pokynů cvičily podle vlastní iniciativy, vymýšlely si samy nové prvky jak pro cvičební hodiny, tak pro veřejná vystoupení.

Byl ustanoven odbor stolního tenisu, ženská házená a odbíjená. Neustřneme tedy pouze na cvičení nářadovém a v tělocvičně, ale budeme provozovat i všechny nám dostupné sporty a lehkou atletiku, aby naše činnost byla opravdu všestranná a aby v ní našel každý svou zálibu.

Členkám cvičitelského sboru děkují za jejich svědomitou práci, cvičičím členkám za jejich plii a všem přejí do nového správního období plného zdaru.
NAZDAR!

Agentura Jépépé hlásí

Z kruhů dobře informovaných jsme se nedávno dozvěděli o tragické příhodě, ke které došlo o minulou sobotu noc před vinámou u Caldu. Když ji totiž opouštěl zahraniční podnikatel Helmut G., povsílil si - dle vyprávění očitých svědků - blízké zříceniny pronouci se z jedné strany nad roklí a z druhé nad železniční tratí. Tento drsný muž, zcoselený dravým trním prostředím, byl majetátností rozvrácených trosek ozářených měsícem a obletovaných netopýry tak uchvácen, že mu vhrkly slzy do očí a tise zaštkav zvolal: "Donnerwetter!" Poté nasedl do auta a s myslí rozrušenou spatřeným obrazem odjel k nejbližší policejní stanici, kde se dobrovolně přiznal k některým nezákonným obchodům.

Trpký osud pana H. G. budíž pro nás varováním. - Mijíte-li vyše zmíněný poliorozpadlý objekt, dívejte se raději na opačnou stranu!

HgS

[11]

KUKÁTKO 1/96

INZERCE

**HLEDÁM PANI
NA VÝPOMOC DO DOMÁCNOSTI**

tel. 991 16 94
zn. výh. fin. podm.

K 1/96 - 01

**HLEDÁM PANI
NA HLÍDÁNÍ ROČNÍHO DÍTĚTE**

tel. 991 16 94
zn. výhodné fin. podm.

K 1/96 - 02

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1996

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé:
do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Plošná reklama:
celá strana 900 korun
1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky
každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve fildálec Evrobanky v Dobříčovicích.
Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1401375/3200.
Při větších plátech (celostránkové inzeráty) fakturou.
Pro distributory Kukátka inzertce zlárna.

EVROBANKA a. s.

Vážení klienti a spoluobčané,
jménem Evrobanky, a. s. Vám přeji v novém roce všechno nejlepší, mnoho osobních i pracovních úspěchů. Naším klientům děkují za důvěru, kterou nám v roce 1995 věnovali. Pevně věřím, že i v roce 1996 budete spokojeni s našimi službami!

K 1/96 - 03

ředitel filiálky

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tiskovou náložkou občanů a příznivců Dobříčovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nemusejí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat laskavé přispěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, tj. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky zpracované pomocí počítače na disketách 3.5" a 5.25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobříč, spol. s r.o., řed. redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr. V.Czumalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Mat (předseda), Mgr.P.Musil, Tisk.Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 24.12.1995, uzávěrka příštího čísla 20.1.1996. Adresa: Jiří Mat, Strmá 139, 252 29 Dobříčovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul., prodejna tisku paní Nešporové u mostu, Potravný Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,**

**fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,
XEROX**

INZERCE

**HLEDÁM PANI
NA VÝPOMOC DO DOMÁCNOSTI**

tel. 991 16 94
zn. výh. fin. podm.

K 1/96 - 01

**HLEDÁM PANI
NA HLÍDÁNÍ ROČNÍHO DÍTĚTE**

tel. 991 16 94
zn. výhodné fin. podm.

K 1/96 - 02

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1996

Soukromé inzeraty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé:
do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Plošná reklama:
celá strana 900 korun
1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky
každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve fildálec Evrobanky v Dobříčovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1401375/3200.
Při větších plátech (celostránkové inzeraty) fakturou.

Pro distributory Kukátka inzertce zlárna.

EVROBANKA a. s.

Vážení klienti a spoluobčané,
jménem Evrobanky, a. s. Vám přeji v novém roce všechno nejlepší, mnoho osobních i pracovních úspěchů. Naším klientům děkují za důvěru, kterou nám v roce 1995 věnovali. Pevně věřím, že i v roce 1996 budete spokojeni s našimi službami!

K 1/96 - 03

ředitel filiačky

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobříčovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nemusejí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat laskavé přispěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, tj. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky zpracované pomocí počítače na disketách 3.5" i 5.25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobříč, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr. V.Czumalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Mat (předseda), Mgr.P.Musil, Tisk.Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 24.12.1995, uzávěrka příštího cca 20.1.1996. Adresa: Jiří Mat, Strmá 139, 252 29 Dobříčovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul., prodejna tisku paní Nešporové u mostu, Potravný Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,**

**fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,
XEROX**